

Románia száz éve

2018 december 08. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Kimondatott, elrendeltetett, végrehajtatott. - Szentesi Zöldi László fantasztikus írása!

A száz évvel ezelőtti gyulafehérvári nemzetgyűlésre emlékezünk. Ez utólag a román nép önrendelkezési kezdeményezésének látszik, valójában azonban pusztán a nagyhatalmi akaratot szentesítő bojártaálkozó volt. A románoknak mámoros ünnep, nekünk, magyaroknak gyászos fejezet. Ezen a napon, kerekén száz évvel ezelőt vették el Erdélyt tőlünk, egyrészt mert hagytuk, másrészt mert az akkori világ legnagyobb hatalmai így döntöttek.

Száz esztendő telt el, és már nyilvánvaló, hogy Románia torkán akadt az Erdély nevezetű zsíros falat.

Ebben a száz évben semmit sem tettek hozzá a magyarok, szászok városi kultúrájához. Hagyták lerohadni, összedőlni várak, kúriák, iskolák, templomok ezreit, csak azért, mert nem az államalkotó nép építette azokat. Lerombolták a legszebb történelmi városokat, ormótlan panelházakat, lakótelepeket húztak fel olyan helyeken, amelyek ha ma meglennének, a világörökség részei lehetnének. Ezekre a lakótelepekre aztán beköltöztették móc, oltján és moldvai honfitársaik százezreit, akik addig angolvécét és villamost sem láttak, de felettébb alkalmasak voltak Erdély átformálására. És bár az ilyesmit nemzetközi szerződéses tiltják, a királyi, majd a szocialista Románia vad etnikai tisztogatásba kezdett. Egymás után elzavarták, eladták és kiirtották a szászokat, a zsidókat, az örményeket, a szlovákokat, a szerbeket, a tatárokat, törököket. A magyarok túl sokan voltak, ezért több hangszeren kellett játszaniuk. Mára elérték, hogy az erdélyi magyarság fele szórványban él, az ő sorsuk reménytelennek látszik, a tömbben élők pedig csak álmodhatnak olyan széles körű autonómiáról, amely a számarányuk, történelmi jogaik és Románia nemzetközi kötelezettségei alapján megilletné őket.

Románia száz esztendeje a balkáni kalmárszellem kiterjesztésének története is. Ott motoszkál a regáti barbarizmus minden idegen mozdulatban, minden suta kísérletben az emberek életében. A közúti igazoltatásban, amikor a sofőr engedelmesen kiugrik az autóból, és a hátsó keréknél pöffeszkedő rendőrhez oszon, mint potenciális gyanúsított. Ott a beköltöztetett Balkán a kóbor kutyákban, az égig érő koszban, a cigányos ízlésű tirtarka házfalakban, a hagymakupolás templom előtt a pap kezét csókolgató, XXI. századi jobbágyokban. Ott van az elvágott falvak tucatjaiban, az állami önzésben, a markát tartó, mindent áruba bocsátó polgármesterekben, prefektusokban, rendőrfőnökökben. Románia eltelt száz esztendeje miatt olyan szegényes, nyomorult és igénytelen mindaz, ami eredendően szép, nemes, civilizált volt Erdélyben, a Partiumban, a Bánságban.

Roppant okos, de romániai hátországukat valamiért maguk mögött hagyott budapesti liberálisok írogatnak mostanában arról, hogy tessék, Románia mintország, bezzeg Magyarország a narancsdiktatúra földje. Ezzel szemben az az igazság, hogy míg hazánkban néhány reménytelenül leszakadt régióban tényleg nagy a baj, Romániának úgy a kétharmada szociális gettó. A koldusok, hajléktalanok, nyomorultak számát csak megbecsülni tudják. Tekintve, hogy mindig is voltak és mindig is lesznek, jelenlétük nagyobb megrázkódtatást nem jelent a román társadalom számára.

Tudom, mit beszélek. Bejártam Moldvát és Havasalföldet, ott álltam a rozsdás bákói blokkházak alatt, ahol az ablakokon még függöny sincs. Láttam Scornicestiben a pulykaszaros verandát, a földúton rőfögő sertést a központtól pár lépésre, és jártam a kocsmában, amelyben leülni nem lehetett, csak a pultnak támaszkodni. Beszélgettem kóbor cigányokkal, akik erdő mélyén éltek nagy vándorszekerekkel, amelyeneket a Csonka-Magyarország úgy százhusz éve nem látott. A pitesti vásár nagy élmény azok számára, akik nem vállalkoznak messzi utazásra, de Calcuttát szeretnék látni eredetiben. És szeretettel ajánlom azoknak, akik lebecsülik Budapestet, hogy a felújított bukaresti belvárosi utcákból cseppet lépjenek ki a külvárosok felé, ha hamisítatlan középkori szegénységet akarnak látni. Nálunk is vannak szegény emberek, lepattant kerületek, de amíg a Hős utca pusztán szégyenfolt a város testén, Bukarest egy hatalmas Hős utca, reménytelen nyomorban, vérlázító szegénységben.

Ezt kellene irigyelnünk? Románia száz évét, az új bojárok, a cigánykirályok, az autószerelő és valutázók paradicsomát? A minden ízében hazug, velejéig korrupt közéletet? A középkori babonáságot a népben és a papnak öltözött falusi vállalkozókat?

Irigyli a szucsávi hóhér.

Csak magyarok ne éljenek ott, akiket száz esztendeje naponta sértenek meg közösségi és emberi jogaikban. De ott élnek, és ezért a helyzet foglyai vagyunk. Románia túsokat szedett száz évvel ezelőt, mi pedig a mókuskerékben szaladgálunk körbe-körbe, soha meg nem szakítva a folyamatot, értelmes irányt nem tudván szabni önmagunknak.

Illetve nem tudtunk, immáron indokolt a múlt id?

Mert a magyar kormány csendben, harsona és fanfár nélkül nekilátott a nemzetegyesítésnek. A részletekt?l most tekintsünk el, ezeket mindenki ismeri, de szögezzük le, hogy a segítség egyidej?leg anyagi és lelki természet?

Sok sikert kívánunk Romániának a következ? száz esztend?re, de egyúttal jelezzük, a foglyul ejtett családtagokat az ember nem szokta veszni hagyni. Vagy mi er?södünk meg, és a rabló önként visszaszolgáltatja zsákmányát, vagy kerekedik valamilyen gyökeres felfordulás, amelyb?l az kerül ki gy?ztesen, meger?södve, aki táplálta, tanította, nevelte a népét, nem pedig kirabolta.

Jézus szavaival fordulunk magyar testvéreinkhez: ne féljete! Nagy csodák vannak készül?ben, akinek szeme van a látásra, az látja, akinek értelme, az érti. A többiek pedig csak rágódjanak a múlton, ünnepejék az elmúlt id?ket, üljenek diadalt a meg nem emésztett, valójában soha birtokba nem vett Erdély felett.

Szentesi Zöldi László - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájku számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló